

16.
ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΥ

(Γιώργος Κοψόκης)

ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Στο γίδο ευδείμ,
Μικη Θεοδωράκη
για την «Πρώτη Συμφωνία»
των -

I

Τεντώνουν εύφρανα πόδια

ἀκονίζουνε σταδιακά στο χρανίτη της αήθερας
και σπάζει την ψιφή χορδή του τό βιοδι

Δέρνεται μονιασμένος ο θάνατος
έ'να δαίεος από κορμούς αήχιστους

^α Ύστερα τί λητωνα ευνοδείουν αρχά
τό βαρύ σῶμα των ήρώων.

Έχει εκληρούς τόνους ή πρώτη ευφερνία ..

ΑΙΝΟΦΜΥΣ ΗΤΟΥΤ

Σε εγχο ενδρα
Μικη θεογονικη
για την ελληνη ιστορια
- van

I

Γεννησεν εδφρασε κολλησ

ακονισονε εσθιε ενε γονιου ενε εθρασε
non εσθιε ενε γονιου ενε εθρασε

αυτασ ενε γονιου ενε εθρασε
ενε γονιου ενε εθρασε

ενε γονιου ενε εθρασε
ενε γονιου ενε εθρασε

ενε γονιου ενε εθρασε
ενε γονιου ενε εθρασε

II

Συν' αρχή συνυφιστάμενες είνονες
εά να μιν' άλλαξε τίποτα

Η κυκλοφορία σταύ δρόμου με λογής - λογής
ανθρώπους άρρασιμένους στη δουλειά τους
χωρίς τή γραφή για τή ζωοφορέα
χωρίς τή γραφή για τή ανθρωπότητα
χωρίς τή επίστα με χωρίς τή υφείδια
χωρίς τή ζέση, χωρίς τή σέβαρα

< μη υπερδενόσαστε κατένας έχει
τή χωρίς τή του γραφή
τά είναι του σύνορα --- >

Κι' ύστερ' αιώ, ο άδαιόφορος, ο Ξένος νόμος
παραφασή του δρόμου ν' άναμαίφεται
να επιμύθει επί χέρια του τον ήμο
τη δεικνόςινη, να μοιράφεται τό θάνατο
καθώς ένα καρβέλι ψωμί
Κι' ύστερα ν' άρραίζουν έλα
τα ίδια ρολόγια να χρωπών άλλου
να φωτανένονε τή γραφήματα
να μιλάνε τή φήδαια, να μπιζούν ιδρωτίλας,
να φοβάσιν τή σκουπίδια που περνώ
όχι πως έχουν τή είνονα του θεού
- έχουν τή σφραγίδα του ανθρώπου

III

Ή! εὐ ποῦ παῦ; Μὲ τί πόδια
 παρῶν κί γῆ; Μὲ ποιά τραγούδια
 φτερῶναι τὸ βῆμα σου; Κατὰ ποῦ χερσῶν
 τὸ μεταφοῦν τῆς καρδιάς σου;
 Ἄν εἶσαι ὁ Φῶτης, ὅποιος μὴ ὄν εἶσαι
 δὲν ἔχουκε μαδῶν μινύτην - δειξέ μας τὰ χέρια σου.

Δὲν μπορείς πιά νὰ ταξιδεύεις ἀμέριτος
 νὰ πίνεις τὸν καφέ σου σὺν ἄλλοτε.

Σε παραμοχρῶδουμε. Γιατί κρύβεις
 τὸ μυστὸ σου δαίχτυλο; Πηχμένο πρόσωπο
 πῶς μπορεί νάχει μέσα σου ἀνδραγωγούς;

Ἔλα μαζί μας νὰ βγάψουμε τὸν καταχωνιασμένον

L ἦλιο (v)

ἀπὸ τὸν καδῶν εἶναι νὰ φωταῖει σωστά
 καὶ νὰ ψυλῶναι μαζί μας.

Ἔλα νὰ ζωῶσθε κί γῆ κί δέντρα χαρῶν
 τὸ δυνατὸ χυμὸ τῆς φωτῆς νὰ πιεῖ νὰ ξε-

L διστάσει ὁ υἱός.

Ἡλῖος δ' αἶ βγῆ μέγα ἀπ' αὐτῆς κούρης καὶ στεναίξουν
 ἦδιος δ' αἶ βγῆ ἀπ' αὐτῆς φυλακῆς καὶ τῆς χαράδρου
 καδῆς καὶ κρητήγματος βγαίνουν ἀπ' αὐτῆς ὑπόγεια τοῦ κελτοῦ
 ἦδιος κερράχωνος - δὲ δ' αἶ μπορέσουνε
 καὶ εὐφραντα τῶν κωνονιῶν
 καὶ τὸν εὐσιώσουνε.

τὸν εὐφραδεύουν στὸ φρενιδιὸν τοῦ τῶ δρεπῶνι
 καὶ ὄλο εὐνοτάφουν εἰς τὸ νεαμαῖρι τοῦ

Λαβίνας δ' αἶ βγῶνε ἀπὸ τῆς διατῆς τοῦ πόνου μας
 μεθένας με χοντρές πατάκες
 δ' αἶ χειμακῶσον τῆς μοχλοῦς καὶ τὰ βαρῆα μας ὄνερα
 χαράφοντας εἰς τὸ κούτελο τῆς μέρας
 « θείουμε καὶ φείουμε »

Βιοχία δ' αἶ βγῶνε ἀπ' αὐτῆς τρωανισμένα σέρνα μας
 βιοχίων χορδῆς δ' αἶ γίνουν καὶ εὐφρατοπλέγματα
 φθογῆς δ' αἶ γίνουν καὶ νόματα καὶ τρωτημένα
 καὶ δ' αἶ σιδηρῆ χορδῆς ἀνεβατός

- παντρεύουμε τὴν Ἀχιλῆα

παντρεύουμε τὴν γῆ τὴν κωνοπροπέτην, τὴν μονάκιβη
 παντρεύουμε τὸ γέλιο τῆς, τὸ γάλα τῆς, τὴν φέβη τῆς
 τὸν ἰδρώτα καὶ τὴν ὀμορφιά τῆς
 καὶ τὰ παιδία μας.

Είχε χαράξει στον πήρωμα
των αδερφί μας 'Αθηνά για έωσηση

Από βραδύς της δώσαμε κρυφά δύο πορτομάλια
μαί δέν τάρμαζε

Ταί κήρυσε με τόση ζουρτσία
εσά νά κλειναν στο χυμό τους όλη των άνοιξη
όλα τα ζουμπερά νεράτα της χύμα
νι ύστερα τάβηλε μέσα στο στήθος της

Στου μεθιού της των άκρη είχε ζαρώσει
εσά φοβισμένο σμηλι ο δάιναρσ
νι σώνη των κώναζε « Έλα τυχρη, Αρσίπη, Τζάικ ... »
φαίχονταυ νά βρει τό σκυήσιο του όνομα
« Έλα νά εσά δείξω τα χνάγια της Αφίθειας
Έλα νά κηρίσει τα πορτομάλια που έχω μέσα στο στήθος μου »

Είχε χαράξει, Με δέμα ριπέζ
καρμωσαν ένα μεγάλο στήθος
χωρίς νά προσέξουν τα πορτομάλια που χερσίζαν
νι ο χυμός τους άναματώθηκε με τό αίμα
και τα κουκούτσια τους βήσανε χύ ημικήν
και γόμσε ο τόπος πορτομαλής
νά κόβει, νά κόβει και νά μη εώνονται
για την πρώτη συμφωρία

2

V

Είχε κερδίσει ένα κτήριον
μαρτυρίας των Αγγλων και εμπόρων

Από βλάβη των εμπόρων υπό τον ποταμό
και τα κτήρια

Τα κτήρια της πόλεως
επ' αφορμήν των κτηνίων και των κτηνίων
όχι των κτηνίων και των κτηνίων
μη βλάβη των κτηνίων και των κτηνίων

Το κτήριον των κτηνίων είχε
και τον κτηνίων και τον κτηνίων
«... κτήριον, κτήριον, κτήριον...»
αποκρίσεων των κτηνίων και των κτηνίων
«... κτήριον και κτήριον και κτήριον...»
«... κτήριον και κτήριον και κτήριον...»

Είχε κερδίσει Μ. και βίβλος
κατάμεσον των κτηνίων και των κτηνίων
κμήνην να πορευθών και πορευθών και πορευθών
μη ο κτήριον των κτηνίων και των κτηνίων
και των κτηνίων και των κτηνίων και των κτηνίων
και των κτηνίων και των κτηνίων και των κτηνίων
και των κτηνίων και των κτηνίων και των κτηνίων

VI

④

Τὰ παιδιὰ πού πεθαίνουν νησιμα
πὺ νὰ τὰ δάψουμε;

Τὰ κατάρμα τοὺς δὲν ἔκωναν γιὰ τὸν πόλεμο
οἱ θάρμυς τοὺς δὲν ἔκωναν γιὰ τὸ πέλταγο
ἢ πίκρα τοὺς δὲν ἔκωνε γιὰ τὸ θάνατο.

Ἄδυνατα καὶ μηδένωκα χωρᾶνε παντῶ
στὴν ἀκρῆ τῆς αὐτῆς πού δὲ φετρώνει τίποτα
στὴ μέση εἰς ἀδειανὸ τραπέσι - « λάβετε φαίγετε »
εἰς ἓνα προσέφαλο ἀπὸ χῶμα, κόνου ἀπὸ τὸ πέτρινο βιασθί
εἰς ἀκαρμύδια τὰ σπασμένα

εἰς κούφια καρύδια, εἰς ποτισμοφαγικὸ ψωμί
νὰ μὴ ρωτῶνε: « κάνει νὰ τὸ φαίμε; κάνει νὰ τὸ

└ σφιδήσουμε; »

κόνου ἀπὸ ἓνα κουρέθι εἰς ἀκουπίδια

- « κάνει νὰ τὸ φορέσουμε; »

Τὰ παιδιὰ πού πεθαίνουν νησιμα

πῶς νὰ τὰ δάψουμε

χωρὶς πυραμίδες ψωμῶν

χωρὶς κολώνες ἡθίου

χωρὶς τῆλο χαρᾶς;

Τὰ παγωμένα τοὺς πόδια πῶς νὰ ζεσταίνουν

οἱ σπιδες τῶν ἀστρῶν;

Τι νὰ δώσουμε εἰς ξυδιακείμενα χέρια τοὺς πού

└ περιμένουν;

(A)

IV

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἀλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε

ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'
ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

ἄλλοτε νουνοῖσιν ἵππ' ἀνδρῶσιν ἴσ' ἔσθ' ἄλλοτε
ἰσχυροῦσιν ἴσ' ἄλλοτε ἵππ'

τι να βίβουμε ε' ανοιχτά τους στόματά
 που δε μπορούν να κλείσει ο θάνατος;
 πώς να καταλάβουν έτοιμα
 το χείμαρρο της ζωής που ξεχείλιζε
 και δεν αφήνει τόπο για το θάνατο;
 πώς να ξεχωρίσουν μέσα στο χαλαρό
 το τραταχέ πανηγύρι της Αναστάσις;

Γι' αυτό τα υπαίτιζουμε με πολλή γη
 χωρίς να διαθέσουμε χώμα
 κι ύστερα μαδένας ξεχωρίζει τη ειρήνη του
 ξεχωρίζει το δάκρυ του, ξεχωρίζει την ειρήνη
 ένα κεσυβάδι περρωμένο πόνο για τους ώμους του
 και τ' ανεβαίνει από μορφή σε μορφή
 καθώς ο πατέρας το παιδί του
 διακαρτώντας και φωνάζοντας:

« χήγορα ! χήγορα ! χήγορα ! »

VII

Η πρώτη συμφωνία δέν τελειώνει

Μπαίνει κι ο ανδραγαθός
και βγαίνει την άφρονια της

Μπαίνει μια θάλασσα φουεωμένη
και μουσαβόν οι κωνές χωρίς να πνιγόνται

Μπαίνουν μέ ται λάσπια τους και παιδιά
και επραδεύουνε τό φέμα

Σηκώνεται ο κόσμος να χειροποιήσει
- δέν έχει εινάλε η πρώτη συμφωνία -
Μπαίνουν και ται χειροποιήματα κι οι Γκιτωπρωιές

Συνεχίζεται πολυφωνη και συμφωνιστική
εά νέα δημοκρατία
χωρίς άδικημένους, χωρίς θεατές
γέφυρες εντρέφους. Φτάνει σιν όχθη του φαιού
να παίξει της απόφασης την άστραπή
γτάνει ως την πιο κρυφή μας ευίψη
να μιν άφήσει έξω από τον παλμό της τίποτα
να συγχρονίσει όλα τα βήματα του κόσμου .

Σάβιτρες ερήνης ναουρίζουν τα μωρά

Φύλακες άγγελοί δεν παραλείβουν
στο μαρτύριο των χεριών τους
ότι εμείς να έδρα να προσέξουν
τα μάτια τους.

Σταυρές βαβυλωνίων ανθρώπων τα φρουρούν
σής φάτνες των αλόγων και με τη βαριά ανάστα τους
Σταυρώνουν των παγωνιά

Πόσο βασανιά μεγαλώνουν τα μωρά!

Όσο τα σταύρια σου μαρτύρους άρχουν
τόσο με τη φούχτες τους χυρεύουν τη χαρά
και δουμάζουνε μπροστά στο θάμπος του ήλιου να γελάνε

Στήδια μωριάδες στήδια δηλάζουν τα μωρά

με πηχτό γάλα. Κι οι μονάδες
τρώνε τον πόνο και γενάνε όση
πεινάνε και φουσιώνουν τα στήδια τους
αίθα της δεύτερης δηλάζουν τα μωρά

- μη φοβέαστε

οι σφαίρες δε νικάνε τη καρδιά
τό αίθα της δεύτερης χίναται πηχτό γάλα
Βγάλετε τη περιμεφαλαίς σας
να ιδείτε τι χείλορα που άνασαινει τό κέλλον
Ανώσει τα είδερα του θανάτου,
και φιάχτε σκαλωσιές.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Συμπληρωματικὰ ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα

Ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα

Ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα

Ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα

Ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα
ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα ἐπισημασθέντα

Handwritten signature or mark

Γιόργου Σεττινού

ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Στό φίλο συνθέτη Νίκη Θεοδοράκη
γιὰ τὴν "πρῶτη συμφωνία" του.—

I

Τεντώνουν οὖρατα κολλὰ

ἀνοιζοῦνε σπαδιά σὸ γρανῆτι τῆς ἀλήθειας
καὶ σπάζει τὴν φιλή χορὴν τοῦ τό βιοῦ!

Δερνεται μανιασμένος ὁ θάνατος σ' ἕνα κῆρὸς ἀπὸ κορμούς ἀλήγιτους
σ' ἕνα δάσος ἀπὸ κορμούς ἀλγιτους

Ἔστερα τὰ τμήματα συναδεύουν ἀργὰ
τὸ βαρὺ σῶμα τῶν ἡρώων.

"ἔχει σκλητούς τόνους ἡ πρῶτη συμφωνία.

II

Στὴν ἐρχὴ συνηριαμένες εἰκόνας
οἱ νὰ μὴν ἄλλαξε τίποτε

Ἡ κυκλοφορία στοὺς ὁδμούς με λογῆς-λογῆς
ἀνθρώπους ἀφοσιωμένους στὴ δουλεία τους

Χωριστὲς γραμμὲς γιὰ τὰ λεωφορεῖα
χωριστὲς γραμμὲς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους
χωριστὰ σίγνια με χωριστὰ ἰκτειδιά
χωριστὲς τσέπες, χωριστὰ στόματα

"μὴ μπερδεύαοτε καθέναν ἔχει
τὴ χωριστὴ του γραμμὴ
τὰ δικὰ του σύνορα... "

Κι ἔστερα αὐτὸς ὁ ἀδιάρητος, ὁ ξένος κόσμος
καταμερῆς τοῦ ὁδμοῦ ν' ἀγκυλιάζεται
νὰ σημάνει στὰ χέρια του τὸν ἥλιο
τῆς δικαιοσύνης, νὰ μοιράζεται τὸ θάνατο
καθὼς ἕνα κερῆδι φασί

Κι ἔστερα ν' ἀλλάζουν ὄλα
τὰ ἔδια ρολόγια νὰ χτυποῦν ἑλλοιωῶς
νὰ ζωντανεβοῦνε τὰ γράμματα
νὰ μιλοῦνε τὰ λιθάρια, νὰ μιτίζουν ἔδρωτλιας,
νὰ φοβῶται τὰ σκουπίδια ποὺ περᾶς
ὄχι πὼς ἔχουν τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ
—ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ ἀνθρώπου.

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

III

κ' οὐ ποῦ πᾶς; Μὲ τί πόδια
 πατῆς τῆ γῆ; Μὲ ποιά τραγοῦδια
 φτεράνεις τὸ βῆμα σου; Κατὰ ποῦ γυρνᾶς
 τὸ μικροῦτι τῆς καρδίης σου;
 Ἄν εἶσαι ὁ πᾶσης, ὅποιος κι' ἂν εἶσαι
 δὲν ἔχουμε καθόλου μνήμη - δεῖξε μας τὰ χέρια σου.
 Δὲν μπορεῖς πιά νὰ ταξιδεύεις ἡμέριμος
 νὲ πίνεις τὸν καφέ σου σὺν ἄλλοσε.
 Σὲ παρακολουθοῦμε. Γιατί κρῖβεις
 τὸ μικρὸ σου ὄχιτιλο; Πλυμένο πρόσωπο
 πᾶς μπορεῖς νᾶχεις μέσα στοὺς ἀνθρώπων ἄρτους;
 Ἔλα μαζί μας νὰ βγάλουμε τὸν καταχωνιασμένον ἥλιο (ν)
 ἔπιπτος καθὼς εἶναι νὲ φαρῖσει σωστὴ
 καὶ νὲ φιλῶνται μαζί μας.
 Ἔλα νὲ ζήσουμε τῆ γῆ μὲ δέντρα χαρῆς
 τὸ δυνατό χωρὶ τῆς ζωῆς νὲ πιατὶ νὲ ξεδιψᾶσει ὁ κόσμος.

IV

Ἥλιος θά βγεῖ μέσα ἀπ' τοὺς κόρφους ποῦ στενάζουν
 ἥλιος θά βγεῖ ἀπ' τίς φυλακὲς καὶ τίς χαρδὸρες
 καθὼς τὰ μυρμηγκία βγαίνουν ἀπ' τὰ ὄσπετα τους κελλιά
 ἥλιος τετράγωνος - δὲ θά μπορέσουνε
 τὰ στόματα τῶν κινωπιῶν
 νὲ τὸν ὀκτωσούνε.

Τὸν σημάδεθουν στοῦ φρυδιῦ του τὸ δρεπάνι
 κι' ἔλο σποντίζτουν στὸ νταμίρι του

Λεβέντες θά βγοῦνε ἀπὸ τίς δάπλες τοῦ πόνου μας
 λεβέντες μὲ χοντῆρες καλῆμες
 θά γεραμῶσουν τοὺς μάγλους καὶ τὰ βαρειά μας ὄνειρα
 χαρίζοντας στὸ κοῦτελο τῆς μέρας
 " θέλουμε νὰ ζήσουμε "

Βιολιά θά βγοῦνε ἀπ' τὰ τυρανεσμένα στέρνα μας
 βιολιῶν χορδὲς θά γίνουν τὰ σωματοπλέγματα
 φλογεράς θά γίνουν τὰ κόνικαλα τὰ φρυπημένα
 καὶ θά στηθῆ χορδὲς ἀναβαστός

— παντρεῖουμε τὴν Ἀλήθεια
 παντρεῖουμε τῆ γῆ τὴν καταφρονημένη, τὴ μονάκριβη
 παντρεῖουμε τὸ γέλιο της, τὸ γλα της, τίς φλέβες της
 μὲ τὰ παιδιὰ μας.

V

ἔχε χαρῶζει ὅταν πήρανε
 τὴν ἔσρη μας Ἀθηνᾶ γιὰ ἐπέλεση
 Ἄπο βραδὶς τῆς δάσαμε κρυφὰ δυὸ πορτακάλια
 μὲ δὲν τᾶφαγε
 Ἄ φάλασε μὲ τὴση λατρεῖα
 σὲ νᾶδλειναν στὸ χωρὶ τους ἄλη τὴν ἄνοιξη
 ἄλα τὰ ζουμερὰ νεῖατὰ τῆς γῆς
 κι' ὅστερα τᾶβαλε μέσα στὸ στήθος της

Στοῦ κελλιού της τήν ἄκρη εἶχε ζαρώσει
 αἱ φοβισμένο σκαλί δ' θάνατος
 κι' αὐτή τόν φώναζε . " Ἄα Ἔγρη, Ἀράπη, Τζάν... "
 φέγοντας νά βρεῖ τό σκόλισο του ἄσπυρα
 "Ἐλα νά σοῦ δεῖξω τά χυδρία τῆς Ἀλφειας
 ἔκα νά μυρίσεις τά πορτοκάλια ποῦ ἔχω μέσα στό στήθος μου"

.....
 Εἶχε χαράξει. Μόδοκα ριπές
 κάρωσαν ἕνα μεγάλο στήθος
 χωρίς νά προσέξουν τά πορτοκάλια ποῦ χρούσιζάν
 κι' ὁ χυμός τους ἀνακατόνη με τό αἷμα
 καί τὰ κουκουτσια τους βρήκανε γῆ τιμημένη
 καί γιόμισε ὁ τόπος πορτοκαλλίς
 νά κῆρεις, νά κῆρεις, καί νά μή σάνονται
 γιά τήν πρώτη συμφωνία.

VI

Τά παιδιά ποῦ πεθαίνουν νησιτικά
 ποῦ νά τά θάψουμε;

Τά καλέμια τους δέν ἔκαναν γιά τόν πόλεμο
 οἱ βαριές τους δέν ἔκαναν γιά τό πέλαιο
 ἡ-πάικρα τους δέν ἔκανε γιά τό θάνατο
 Ἄδύνατα καί μικρόσπυρα χωρῶνε παντοῦ
 στήν ἄκρη τῆς ἀλῆς ποῦ δέ φυτρώνει τίποτα
 στή μέση σῆ' ἰσοβειανῶ τραπέζι - "ἀβρετα φάγετῆ"
 σ' ἕνα προσέφαλο ἀπό χῆμα, κἀτού ἀπ' τό πέτρινο σκαλί
 στά κεραμίδια τῶ σπασμένα
 στά κοβάρια καρθία, στό ποντικοφαγωμένο φαιλί
 νά μῆς ρωτᾶνε : "κάνει νά τό φᾶμε; κάνει νά τό φιλήσουμε;"
 κἀτού ἀπό ἕνα κουρέλι στά σκουπίδια
 -"κάνει νά τό φορέσουμε;"

Τά παιδιά τῶ ποῦ πεθαίνουν νησιτικά
 πῶς νά τά θάψουμε
 χωρίς κυραμίδες φαιλῶν
 χωρίς κολλῶνες ἥλιου
 χωρίς τῆθο χωρῶς;
 Τά παγωμένα τους πόδια πῶς νά ζεστάνουν
 οἱ σκέτες τῶν ἄστρων;
 Τῆ νά ὀδοῦμε στά ξυλιασμένα χέρια τους ποῦ περιμένουν;
 Τῆ νά βάλουμε σι' ἀνοιχτά τους στόματα:
 ποῦ δέ μπόρεσε νά διέλθει ὁ θάνατος;
 πῶς νά καταλήθουν ἐτοῦτο
 τό χεῖμαρρο τῆς ζωῆς ποῦ ξεχειλίσσε
 καί δέν ἀφήνει τόπο γιά τό θάνατο;
 πῶς νά ξεχωρίσουν μέσα στό θαλασόμ
 τό τρανταχτό πανηγύρι τῆς Ἀνέστασης;
 Γι' αὐτό τῆ σκεπάζουμε μέ κολλή γῆ
 χωρίς νά διαλέξουμε χῆμα
 κι' ὕστερα κἀθόνας ξεχωρίζει τῆ σιμῆ του
 ξεχωρίζει τό δάκρυ του, ξεχωρίζει τῆ εὐδὴνη →

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Ένα σκουβάλι πετραμένο πόνο γιὰ τοὺς ἔμους τοῦ
καὶ τ' ἀνεύρει ἀπὸ κορφή σὲ κορφή
καθὼς ὁ πατέρας τὸ παῖδ' οὗ
λαχταρῶντας καὶ φωνάζοντας :

" γρήγορα, γρήγορα, γρήγορα, "

VII

Ἡ πρώτη συμφωνία δὲν τελειώνει.

Ἰσπώνει κι' ὁ ἀνδρακιώτης
καὶ βαδίζει τὸ ἀρμονία τῆς
μπαίνει μὴ θάλασσα φουσαμένη
καὶ μουσικοῦν οἱ φωνὲς χωρὶς νὰ κινῶνται
μπαίνουν μὲ τὰ λάστιχα τοὺς τὰ παιδιὰ
καὶ σημάδευνε τὸ θέμμα

Επιμένεται ὁ κόσμος νὰ χειροκροτήσει
— δὲν ἔχει φινάλε ἡ πρώτη συμφωνία —
μπαίνουν καὶ τὰ χειροκροτήματα κι' οἱ ζητωκραυγὲς

Συνεχίζεται πολέμων καὶ συγχρονιστικῆ
σὲ νέα δημιουργία
χωρὶς ἄδικαιμένους, χωρὶς θεατὲς
γεμάτη συντρόφους. Φτάνει στὴν ἔξω τοῦ ματιοῦ
νὰ πάρει τῆς ἀπόφασης τὴν ἀστραπή
φτάνει ὡς τὴν πὶδ κρυφὴ μας σκίση
νὰ μὴν ἄρξει ἔξω ἀπὸ τὸν παλιὸ τῆς τίποτα
νὰ συγχρονίσει ὅλα τὰ βήματα τοῦ κόσμου.

VIII

Ἐλατιγγεστὲρήνης νανουρίζουν τὰ μαρὰ
θόλακες " ἀγγελοὶ δὲν παραστῆναι
στὸ μέγαλμα τῶν χειρῶν τους
οὔτε σιῶθουνε τ' ἔστρα νὰ προσέξουν
τὰ μέτρια τους.
Στρατιῆς βασιτισμένον ἀνθρώπων τὰ φουροῦν
στὴς φάντες τῶν ἀδύων καὶ μὲ τὴ βαρεϊάν ἀνά τους
ζεσταίνουν τὴν παγωνιά

Πόσο βιαστικῶς μεγαλώνουν τὰ μαρὰ.
Ὅσο τὰ αἰτάρια στοὺς κίμπους ἀργοῦν
τόσο μὲ τίς φούχτες τους γυροῦν τὴ γὰρ
καὶ δοκιμάζουνε μπροστὶ στὸ θέμμα τοῦ ἡλίου νὰ γελῶνε

Στήδια μυριάδες στήδια θηλάζουν τὰ μαρὰ
μὲ πηχτὸ γάλα. Κι' οἱ μινῶδες
τρῶνε τὸν πόνο καὶ γεννᾶνε ὀρμη
πεινῶνε καὶ φουσιῶνουν τὰ στήδια τους
αἶμα τῆς λευτεριῆς θηλάζουν τὰ μαρὰ
— μὴ φοβῆσαστε
οἱ σπαῖρες δὲ νικῶνε τίς καρδίες
τὸ αἶμα τῆς λευτεριῆς γίνεται πηχτὸ γάλα
βγάτε τίς περικεφαλαῖες οἰς
νὰ ὄητε τί γρήγορα ποδ ἀνασάλνει τὸ μέλλον
Αὐτοὶ τὰ σῶτερα τοῦ θανάτου
καὶ φ ι ἄ χ τ ε σ κ α λ ω σ ι ἔ ε ς .

Les travaux de la Commission ont été terminés le 15 mai 1935.

" Rapport, Annexe, Chapitre I "

VII

Le rapport de la Commission est annexé au rapport de la Commission.

Annexe n° 1 à l'Annexe I

Annexe n° 2 à l'Annexe I

Annexe n° 3 à l'Annexe I

Annexe n° 4 à l'Annexe I

Annexe n° 5 à l'Annexe I

Annexe n° 6 à l'Annexe I

Annexe n° 7 à l'Annexe I

Annexe n° 8 à l'Annexe I

VIII

Annexe n° 9 à l'Annexe I

Annexe n° 10 à l'Annexe I

Annexe n° 11 à l'Annexe I

Annexe n° 12 à l'Annexe I

Annexe n° 13 à l'Annexe I

Annexe n° 14 à l'Annexe I

Annexe n° 15 à l'Annexe I

Annexe n° 16 à l'Annexe I

Annexe n° 17 à l'Annexe I

Annexe n° 18 à l'Annexe I

Annexe n° 19 à l'Annexe I

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Στό φίλο συνθέτη Νίκη Θεοδοριάδη
για την "πρώτη συμφωνία" του.—

I

Τεντώνουν σύρματα πολλά

ἀκονίζουσε σκαθιά στο γρανάζι της ἀλήθειας
καί σπάζει την φιλή χορδή του τό βιολί

Δερνεται μανιασμένος δ θάνατος σ' ένα δάσος από κορμούς ἀλήγιτους
σ' ένα δάσος από κορμούς ἀλγιστους

Ύστερα τά τμήματα συνοδεύουν ἀργά
τό βαρύ σάμα των ήρώων.

"Έχει σκληρούς τόνους ή πρώτη συμφωνία.

II

Στην αρχή συνηθισμένες εικόνες
σά νά μήν άλλαζε τίποτε

"Η κυκλοφορία στους δρόμους με λογής-λογής
ἀνθρώπους ἀρροσμημένους στη δουλειά τους
Χαριστές γραμμές για τά λεωφορεία
χαριστές γραμμές για τους ἀνθρώπους
χαριστά σπάρτα με χαριστά κλειδιά
χαριστές τοπίες, χαριστά στίγματα

"μή μπερδεύοσαστε καθένος έχει
τή χαριστή του γραμμή
τά διακά του σύνορα... "

Κι ύστερα αὐτός ὁ διάφορος, δ ξένος κόσμος
καταμεσὶς τοῦ δρόμου ν' ἀγριάζεται
νά σπώνει στα χέρια του τόν ήλιο
τῆς δικαιοσύνης, νά μοιράζεται τό θάνατο
καθὼς ένα καρδίλι φαιί
Κι ύστερα ν' ἀλλάζουν δια
τά ήλια ρολόγια νά χτυπῶν ἀλλοιῶς
νά ζωντανεύουσε τά γράμματα
νά μιλάνε τά λιθάρια, νά μυρίζουν ἰδρωπίλας,
νά φοβῶναι τά σκουπίδια που περῶς
δχι πῶς ἔχουν τήν εικόνα τοῦ θεοῦ
—ἔχουν τή σφαγίδα τοῦ ἀνθρώπου.

INDEX

of the ...

I

... ..

II

... ..

III

Κι' ού ποῦ πῶς; Κι' τί πόδια
 κατῶς τῆ γῆ; Κι' ποιά τραγοῦδια
 φτεράνεις τό βῆμα σου; Κατ' ποῦ γυρνᾷς
 τό μπαρόντι τῆς καρδιάς σου;
 Ἄν εἶσαι ὁ ὠδότης, ὅποιος κι' ἄν εἶσαι
 ὄν ἔχοιμε καθόλου μνήμη - δεῖξε μας τὰ χέρια σου.
 Δέν μορεῖς πιά νά ταξιδεύεις ἄμεριμος
 νά κίνεις τόν καρφί σου σάν ἄλλοτε.
 Σέ παρακολουθοῦμε. Γιατί κρῖβεις
 τό μικρό σου δάχτυλο; Πλυμένο πρόσωπο
 πῶς μορεῖς νάχεις μέσα στοῦς ἀνδρακαρῶχους;
 Ἔλα μαζί μας νά βγάλουμε τόν καταγωνισμένον ἥλιο ☉
 ἄπλωτος καθὼς εἶναι νά φωτίζει σωστά
 καί νά φιλάνει μαζί μας.
 Ἔλα νά ζῶσουμε τῆ γῆ μέ δέντρα χαρῆς
 τό δυνατό χωρὶ τῆς ζωῆς νά πιάει νά ξεδιψάσει ὁ κόσμος.

W

IV

ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἦλιος θά βγεῖ μέσα ἀπ' τοὺς κόρφους καὶ στενάζουν
 ἦλιος θά βγεῖ ἀπ' τῆς φιλιανῆς καί τῆς χαρῶρες
 Ἐκφῶς τὰ μυρμηγκία βγαίνουν ἀπ' τὰ διόγεια τοὺς κελλιέ
 Ἦλιος τετράγωνος ☐ ὁ δὲ θά μορεῖσουμε
 τὰ στόματα τῶν κωνοειῶν
 νά τὸν δικτωσουμε.
 Τόξ σημάδεουν στοῦ φρουδιοῦ του τό δρεπάνι
 κι' ἄλλο σποντάτουν σὲ νταμάρι του
 Δερέντες θά βγοῦνε ἀπὸ τῆς ὀβίλης τοῦ πόνου μας
 Κερέντες μέ χονῆρες παλάμες
 θά χειραῖσουν τοὺς μοχλοὺς καί τὰ βαρεῖα μας θνεῖρα
 χαρῶντας σὲ κοῦτελο τῆς μέρας
 " θέλομε νά ζῶσουμε "

FAN

ze

RE	FAN LAB - 516
----	---------------

la

Βιολιά θά βγοῦνε ἀπ' τὰ τυρανισμένα στέρνα μας
 βιολιών χορδῆς θά γίνουν τὰ συμματοπλάσματα
 φλογῆρες θά γίνουν τὰ κίσαλα τὰ σφυρημένα
 καί θά στηθῆ χορδῆ ἀνεραστός
 FAN - παντρεῖσουμε τὴν ἄλθθεια /
 παντρεῖσουμε τῆ γῆ τὴν καταρωμένην, τὴ μονοκροῖβη
 παντρεῖσουμε τὸ γέλιο τῆς, τὸ πᾶ τῆς, τῆς φλέρες τῆς
 μέ τὰ παιδιὰ μας.

V

Ἔχε χαρῆζει ὅταν πήρανε
 τὴν ἔσρη μας ἄθηνᾶ γιὰ ἐπέλεση
 Ἄπὸ βραδίς τῆς ὄσαμε κρυφά δυὸ πορτικάλια
 μέ ὄν τᾶφαγε
 τὰ φιλῆσε μέ τόση λατρεία
 ὡς νάφλειταν σὲ χωρὶ τους ὅλη τὴν ἄνοιβη
 ὅλα τὰ ζουμερά νεῖατα τῆς γῆς
 κι' ὕστερα τᾶβαλε μέσα σὲ στήθος τῆς

W

Στου καλλιού της τήν ἄκρη εἶχε χαράσει
σέ φοβισμένο σκαλί δ θάνατος
κι' αὐτή τόν φώναζε . " Ἐλα Ἰγγρη, Ἀράπη, Τζάκι..."
φάγοντας νά βρεῖ τὸ σκαλιό του θάνατο
"Ἐλα νά σοῦ δείξω τὰ χέρια τῆς Ἀλθειας
ἔλα νά μυρίσεις τὰ πορτοκάλια ποὺ ἔχω μέσα στὸ στήθος μου"

.....
Ἔχε χαράξει, μέδωκα ριπές
κίρρωσαν ἓνα μεγάλο στήθος
χωρὶς νά προσέχουν τὰ πορτοκάλια ποὺ χροιάζαν /
κι' ὁ χυμὸς τους ἐνακαθόθη με τὸ αἷμα /
καὶ τὰ κοκκοῦστα τους βρήκανε γῆ τιμημένη
καὶ γιόμισε δ τόπος πορτοκαλίες /

l (νὰ κβρείς, νὰ κβρείς και νὰ μὴ σόνονται
γιὰ τήν πρώτη συμφωνία.

RE MID-FA-102
FA SA LA
FAN SBAH SB

VI

Τὰ παλιὰ ποὺ πεθαίνουν νησιώκι
ποῦ νά τὰ δάουμα;
Τὰ καλῆμα τους ὅδν ἔκαναν γιὰ τὸν πόλεμο
οἱ βαρκες τους ὅδν ἔκαναν γιὰ τὸ πῆλαγο
ἡ πάλικρα τους ὅδν ἔκανε γιὰ τὸ θάνατο
Ἄδωντα καὶ μικροῦστα χωρὶνε παντοῦ
στὴν ἄκρη τῆς ἀλλῆς ποὺ δὲ φουτράνε τίποτα
στὴ μέση σὲ ἄδεια δ τραπέζι - "λάβετε φάγετε"
σ' ἓνα προσιγόλο ἀπὸ χῆμα, κέτου ἔκ' ἐδ' ἀέτρινο σκαλί
στὰ κεραμίδια τὰ σκαριμένα
στὰ κοῦρια καρβόδια, στὸ ποτικπογαγαμένο φέμι
νὰ μῆς ρωτῶνε : "κάνει νά τὸ φῆμα; κάνει νά τὸ φιλήσουμε;
κάνου ἀπὸ ἓνα κοῦρελι στὰ σκουλιόδια
- "κάνει νά τὸ φορέσουμε;"

Τὰ παιδιὰ ποὺ πεθαίνουν νησιώκι
πῶς νά τὰ δάουμα
χωρὶς πυραμίδες φαιμῶν
χωρὶς κολώνες ἥλιου
χωρὶς τόμφο χαρῶς;
Τὰ παγαμένα τους κῶδια πῶς νά ζεστούνουν
οἱ σιθὲς τῶν ἄστρων;
Τὲ νά δάουμα στὰ ζυλιασμένα χέρια τους ποὺ περιμένουν;
Τὲ νά βάλουμε στ' ἄνοιχτά τους σόματα:
ποὺ δὲ μπόρουν νά κλειθεῖ δ θάνατος;
Πῶς νά καταλάβουν ἐτοῦτο
τὸ χαίμαρρο τῆς ζωῆς ποὺ ξεχειλίσε
καὶ ὄδν ἀφίγει τόπο γιὰ τὸ θάνατο;
Πῶς νά ξεχωρίσουν μέσα στὸ χαλασμένο
τὸ τραναχτὸ πανηγύρι τῆς Ἀνίστασης;
Γι' αὐτὸ τὰ σκεπάζουμε με κολλή γῆ
χωρὶς νά διαλέξουμε χῆμα
κι' ὅστερα καθέννας ξεχωρίζει τὴ σικιή του
ξεχωρίζει τὸ δάκρυ του, ξεχωρίζει τὴ εὐδότη

Ένα σκουβάλι πετραμένο πόνο για τους ώμους του
και τ'άνειβάει από κορφή σε κορφή
καθώς ο πατέρας το παιδί του
λαχταρώντας και φωνάζοντας :

" γρήγορα, γρήγορα, γρήγορα. "

VII

Ἡ πρώτη συμφωνία δὲν τελειώνει

Μπαίνει κι' ὁ ἀνθρακωμένος
καὶ βαθαίνει τὴ ἁρμονία τῆς
μπαίνει μὴ ἀδύσαστα φουσιμένη
καὶ μουσεβουὸν οἱ φωνὲς κωρὲς νὰ πνιγονταὶ
μπαίνουν μὲ τὰ λάστιχα τοὺς τὰ παιδιὰ
καὶ σημαδεύουνε τὸ φέμιμα

Σπρώχνεται ὁ κόσμος νὰ χειροκροτήσει
— ὅδν ἔχει φινάλε ἡ πρώτη συμφωνία —
μπαίνουν καὶ τὰ χειροκροτήματα κι' οἱ ζητηκωραγῆς

Συνεχίζεται κολόφνη καὶ συγκλονιστικὴ
σὲ νέα δημιουργία
χωρὶς ἀδικημένους, χωρὶς θωατῆς
γεμάτη συντρόφους. Φτάνει στὴν ὄχθη τοῦ ματιοῦ
νὰ πάρει τῆς ἀποφασῆς τὴν ἀστραπή
φτάνει ὡς τὴν πιδ κορυφὴ μας σκέψη
νὰ μὴν ἀφήσει ἔξω ἀπὸ τὸν καλὸ τῆς τίποτα
νὰ συγχρονίσει ὅλα τὰ βήματα τοῦ κόσμου.

VIII

Ἐπιτιγες εὐρήνης νανουρίζουν τὰ μαρὰ
Φόλιακες "αγγελοὶ δὲν παραστέκουν
στὸ μέγλωμα τῶν χειρῶν τους
οὔτε σκῆθουνε τ'ἄστρα νὰ προσέξουν
τὰ μάτια τους.
Ἐστρατιῆς βασιανιζμένων ἀνδράπων τὰ φρουροῦν
στὶς φάτνες τῶν διδῶν καὶ μὲ τὴ βαρειὰν ἀνάσκα τους
ζεσταίνουν τὴν παγωνιά

Πόσο βιαστικὰ μεγαλώνουν τὰ μαρὰ,
"Ὅσο τὰ σιτάρια στοὺς κήμους ἀργοῦν
τόσο μὲ τῆς φοῦχτες τους γυρεθουν τὴ χαρὰ
καὶ δοκιμάζουνε μαρσοτὶ στὸ ὄμιμος τοῦ ἡλιου νὰ γελῶνε

Στήθια μυριάδες στήθια θηλάζουν τὰ μαρὰ
μὲ πηχτὸ γάλα. Κι' οἱ μὲνίδες
τρῶνε τὸν πόνο καὶ γεννᾶνε ὄρη
πεινᾶνε καὶ φουσιάνουν τὰ στήθια τους
αἶμα τῆς λευτεριῆς θηλάζουν τὰ μαρὰ
— μὴ φοβᾶσθε
οἱ σφαῖρες δὲ νικᾶνε τῆς καρδιῆς
τὸ αἶμα τῆς λευτεριῆς γίνεταὶ πηχτὸ γάλα
Ἐγλάτε τῆς περιμεγαλαῖτες οὐξ
νὰ ὄητε τί γρήγορα ποῦ ἀνασκαίνει τὸ μέλλον
Ἀῶστε τὰ σῆδρα τοῦ θανάτου
καὶ φ ι ε χ τ ε σ κ α λ ω σ ι ε ς .

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the Board of Education for the year 1887-88.

III

It is the duty of the Board of Education to see that the schools are properly managed and that the teachers are properly paid. The Board has the honor to announce that the following persons have been appointed to the various offices of the Board for the year 1887-88.

IV

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the Board of Education for the year 1887-88. The Board has the honor to announce that the following persons have been appointed to the various offices of the Board for the year 1887-88.